

KONGREGACYA KUPIECKA

stoł. król. m. Krakowa
założona za panowania Władysława Jagiełły, króla
polskiego w roku 1410 przez Jerzego Morsteina,
kupca i rajcę krakowskiego.

SPRAWOZDANIE**Z CZYNNOŚCI****RADY KONGREGACYI KUPIECKIEJ****ZA ROK 1905.**

W KRAKOWIE W Drukarni „CZASU“
1906.

3452

KONGREGACYA KUPIECKA STOŁ. KRÓL. M. KRAKOWA

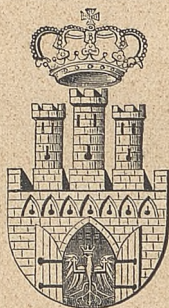
ZAŁOŻONA ZA PANOWANIA WŁADYSŁAWA JAGIELŁY, KRÓLA POLSKIEGO
w ROKU 1410,
PRZEZ JERZEGO MORSTEINA, KUPCA I RAJCĘ KRAK.

SPRAWOZDANIE

Z CZYNNOŚCI

RADY KONGREGACYI KUPIECKIEJ

ZA ROK 1905.

W KRAKOWIE, W DRUKARNI „CZASU“

1906.

BIURO KONGREGACYI KUPIECKIEJ

ulica Kopernika 1 20.

otwarte codziennie od 3. do 5. popoł. z wyjątkiem niedziel i świąt.

NAKŁADEM KONGREGACYI KUPIECKIEJ.

SPRAWOZDANIE

Z CZYNNOŚCI

RADY KONGREGACYI KUPIECKIEJ

ZA ROK 1905.

Ogólne Zgromadzenie Kongregacyi kupieckiej w dniu 29. stycznia 1905 wybrało:

Starszym: WP. Henryka Schwarza, radcę cesarskiego i radcę miejskiego.

Podstarszym: WP. Władysława Fischera.

Podskarbm: WP. Wiktora Suskiego, radcę cesarskiego i radcę miejskiego.

Radcami Kongregacyi:

WP. Jana Kantego Federowicza, posła na Sejm i radcę miejskiego.

WP. Jana Kwiatkowskiego, radcę cesarskiego.

„ Dra Henryka Szarskiego, radcę miejskiego.

„ Augusta Porębskiego, radcę cesarskiego.

„ Leona de Schildenfeld Schillera, radcę ces.

„ Marcelego Dutkiewicza.

„ Jana Józefa Fischera.

„ Karola Krupińskiego, radcę cesarskiego.

Urząd prefekta Archikonfraterni kupieckiej przy kościele św. Barbary pełni WP. Władysław Fischer.

Do Komisji kontrolującej wybrani:

WPP. Franciszek Lenert; Józef Rohseck i Zdzisław Zdanowicz.

Delegatami do zarządu Akademii handlowej:

WPP. Władysław Fischer i Dr Henryk Szarski.

**Delegatem do Komisji egzam. na kursie handlowym przy szkole
wydziałowej żeńskiej św. Scholastyki:**

WP. Wiktor Suski.

Komisję egzaminacyjną stanowi Rada kongregacyi, która deleguje do egzaminu na pomocników handlowych dwóch członków z odnośnych gałęzi handlu. (Uchwała Rady z dnia 28. lutego 1903 r.).

Komisy nadzorcza Biura pracy:

Przewodniczący: Radca ces. Jan Kwiatkowski.

Członkowie: Dutkiewicz Marcei; Porębski August, radca ces.; Dr Szarski Henryk; Schiller Leon, radca ces.; oraz reprezentant młod. handlowej: Karol Jarosz.

W roku 1905 odbyło się: dwa Ogólne Zgromadzenia; czternaście posiedzeń Rady; w *sprawie skrócenia godzin pracy*: posiedzeń grom kupieckich cztery; posiedzeń delegatów kupców i młodzieży handlowej trzy, i dwie komisye w sprawie kursów niedzielnych dla uczniów handlowych.

Na Zgromadzeniu Ogólnem w dniu 29. stycznia 1905 roku przyjęto w poczet członków czynnych:

P. *Wincentego Gawłasa*, ur. 17. stycznia 1870 roku w Suchy — od roku 1897 współwłaściciela firmy: „Porzycki i Gawlas“, a od roku 1899 właściciela destylarni parowej i składu wódek pod firmą własną.

P. *Franciszka Rajala*, ur. w roku 1874 w Krakowie, syna ś. p. Ignacego — współwłaściciela handlu dekoracyjnego i umeblowań pod firmą „Ignacy Rajal“.

Na podstawie nowego statutu przyjęła Rada kongregacyi w poczet członków czynnych w dniu 19. września 1905 roku:

P. *Zygmunta Ziembickiego*, ur. 29. kwietnia 1880 r. w Krakowie — ukończonego słuchacza Akademii han-

dlowej — od roku 1905 współwłaściciela handlu papieru pod firmą: „Janeczek i Ziembicki“.

Z końcem roku 1904 należało do kongregacyi kupieckiej członków czynnych 92; uczestników 5; nieczynnych 1. Razem 98 członków.

W roku 1905 przybyło 3 członków czynnych. Razem 101.

W ciągu roku 1905 ubyło: członków czynnych z powodu wyjazdu z Krakowa 1; zmarł 1; wykreślono: z powodu nieuiszczania wkładek 1. Razem 3.

Z końcem przeto 1905 roku było 95 członków czynnych, 5 uczestników, 1 nieczynny. Razem 101 członków.

Do księgi uczniów wpisano w ciągu roku 1905 — 14 praktykantów handlowych — wyzwolono zaś i wciągnięto do księgi pomocników (subjektów) handlowych 33, którzy też na podstawie orzeczenia Komisji egzaminacyjnej otrzymali świadectwa wyzwolin z kongregacyi kupieckiej, a mianowicie:

1. Władysław Tellek (papier); 2. Stanisław Komperda (galant.); 3. Karol Liwacz (galant.); 4. Jerzy Kontny (galant.); 5. Józef Dzidek (tow. mieszanych); 6. Karol Zieliński (kolon.); 7. Michał Wawrzecki (hand. farb); 8. Adam Kirschanek (kolon.); 9. Franciszek Haveliçek (kolon.); 10. Walenty Ząbek (galant.); 11. Tadeusz Szapera (kolon. i handel win); 12. Józef Matuziński (kolon.); 13. Zdzisław Wojtych (kolon.); 14. Feliks Sroczyński (kolon. i śniadan.); 15. Romuald Orłowski (galant.); 16. Stefan Papiernik (galant. i papier.); 17. Henryk Gadomski (tow. mieszanych); 18. Roman Klug (tow. mieszanych); 19. Władysław Niemiec (porcelan.); 20. Michał Słomiany (porcelan.); 21. Władysław Cenzorowski (dewocyj.); 22. Wilhelm Bałuk (kolon.); 23. Ludwik Majewski (kolon.); 24. Jan Pustelnik (kolon.); 25. Władysław Chlebiński (kolon.); 26. Henryk Chmiel (kolon.); 27. Teodor Lisowski (tow. mieszanych); 28. Bolesław Meissner (papier.); 29. Michał Adamski (pa-

pier.); 30. Edward Konieczkowski (bławat.); 31. Kamil Kaim (handel win); 32. Bronisław Pietras (kolon.); 33. Romuald Kasiński (papier.); — dwóch uczniów reprobowano na pół roku.

Do Dziennika podawczego Kongregacyi kupieckiej wpłynęło w ciągu roku 1905, 257 spraw.

Z załatwionych bądź prezydyalnie, bądź też przez Radę kongregacyjną spraw, wymieniamy ważniejsze, więcej kupiectwo krakowskie obchodzące.

Ogólne Zgromadzenie w dniu 29. stycznia 1905 roku przyjęło jednomyślnie na wniosek Dr Henryka Szarskiego umotywowaną rezolucyę treści następującej:

„Ogólne Zgromadzenie wzywa Radę Kongregacyi kupieckiej, aby w porozumieniu ze Stowarzyszeniem Kupców i młodzieży handlowej, zastanowiła się nad skróceniem czasu pracy w handlach kolonialnych, trwającej nieraz do szesnastu godzin dziennie“.

W wykonaniu powyższej uchwały postanowiła Rada Kongregacyi w dniu 3. lutego 1905 zwołać ankietę interesowanych kupców na dzień 17. lutego, celem porozumienia się w sprawie wniosku Dr Szarskiego. Mimo zaproszenia nie stawili się reprezentanci tych firm handlowych, u których przeciążenie pracowników przedstawiało się najjaskrawiej. Wynik obrad ankiety nie dał nic pozytywnego, a przebieg dyskusyi miał charakter informacyjny; uchwał też żadnych nie powzięto. Sprawa pozostała też w zawieszeniu, aż do czerwca 1905 roku, kiedy na wniosek Dr Henryka Szarskiego w dniu 30. tegoż miesiąca wezwano do współdziałania Stowarzyszenie kupców i młodzieży handlowej, które spowodowało zwołanie Ogólnego Zgromadzenia pomocników handlowych w dniu 13. sierpnia.

Zgromadzenie to uchwaliło przedstawić Kongregacyi kupieckiej żądania pomocników handlowych i wybrało 6 delegatów ze swego grona do przeprowadzenia rokowań z Kongregacyą.

Rada Kongregacyi na posiedzeniu 24. sierpnia postanowiła podzielić kupiectwo na trzy grupy, a mianowicie: na właścicieli handli: 1) czysto kolonialnych, 2) kolonialno-śniadaniowych, 3) trzecia grupa obejmowała wszystkie inne handle.

W dniach 28, 29, 30 i 31 sierpnia obradowały poszczególne grupy kupców nad postulatami pomocników handlowych i z każdej grupy wybrano po dwóch delegatów pracodawców.

W dniu 8. września odbyło się posiedzenie delegatów obu stron. W skład Delegacyi ze strony pracodawców weszli P. P.: Dr Henryk Szarski, Adolf Ryglicki, r. c. Wiktor Suski, Józef Kuczmierczyk, Jan Józef Fischer i Gustaw Reim; ze strony pomocników handlowych: PP. Józef Bramer, Zygmunt Ślimakowski, Karol Jarosz, Gwalbert Wantowski, Józef Król i M. Gadomski.

Obradom przewodniczył Starszy Kongregacyi kupieckiej r. c. Henryk Schwarz.

Obrady prowadzone były z godnością, obustronną wyrozumiałością i po dłuższej dyskusyi z nieznacznymi zmianami przyjęto postulaty pomocników. Największą trudność znalezienia sposobu rozwiązania kwestyi skrócenia godzin pracy, stanowiły handle śniadaniowe. Przy tej sprawie wyłoniła się konieczność oddzielenia lokali śniadaniowych od lokalu działu kolonialnego; na tym punkcie nie przyszło jednak do trwałego porozumienia.

Wyniki posiedzenia delegatów musiały być przedstawione Ogólnemu Zgromadzeniu kupców, które się odbyło w dniu 17. września przy licznyim udziale właścicieli firm krakowskich.

Ogólne Zgromadzenie po ożywionej dyskusyi nie zgodziło się, aby handle w święta, prócz czterech głównych były przez cały dzień zamknięte, lecz przeprowadzono uchwałę, że tak jak handle korzenne, reszta handli ma być otwierana w niedziele i święta jedno-

razowo do godziny 10. przed południem. Uchwały zapadłe miały obowiązywać od 1. października 1905 r. Opublikowano je w dziennikach miejscowych i ogłoszeniami po rogach ulic.

Postanowienia te streścić się dadzą następująco:

„Praca w handlach czysto kolonialnych ma trwać odąd w dni powszednie od godziny 7. rano do godziny 9. wieczorem, z przerwą t. zw. obiadową, najmniej jednogodzinną poza lokalem sklepowym, we wszystkich zaś innych od godziny 8. rano do godziny 8. wieczorem z przerwą obiadową, jak wyżej.

W cztery święta główne, a mianowicie: pierwsze święto Wielkiejnocy, pierwsze święto Zielonych Świąt, w święto 8. grudnia, oraz pierwsze święto Bożego Narodzenia handle przez cały dzień mają być zamknięte, w inne zaś święta i w niedziele praca we wszystkich handlach ma trwać tylko do godz. 10. przedpołudniem.

Co do uczniów czas praktyki czteroletniej uznano za wystarczający, egzamin w Kongregacyi kupieckiej na pomocnika za obowiązujący, a oświadczone się stanowczo przeciw używaniu chłopców do posługi w salach restauracyjnych.

Z ubolewaniem podnieść należy, że znalazła się garstka kupców, która z wytrwałością, godną lepszej sprawy nie chciała się zgodzić na żadne ustępstwa dla pracowników i skłonić się do solidarnego postępowania z większością poważną kupiectwa krakowskiego, które mimo przeciwności przeprowadziło akcyę skrócenia godzin pracy w handlach.

Publiczność krakowska wobec tej całej akcyi zachowała się biernie bądźto z niezrozumienia rzeczy, bądź z wrodzonej obojętności. Tak samo zachowała się młodzież handlowa wobec akcyi w jej interesie przez kupców podjętej.

Główną zasługę w przeprowadzeniu całej tej akcyi o skróceniu godzin pracy w handlach położył referent

i inicjator tej sprawy Dr Henryk Szarski, za którą w imieniu Kongregacyi składamy Mu na tem miejscu podziękowanie.

Związek kupiecki w Czechach pod nazwą „Verband deutscher Kaufleute in Böhmen“ z siedzibą w Cieplicach od kilku lat podjął akcyę nader doniosłego dla kupiectwa w ogóle znaczenia, a mianowicie wezwał do współdziałania wszystkie korporacye kupieckie w Austrii, aby, celem podniesienia stanu kupieckiego, postawiono Rządowi postulat przeprowadzenia dowodu uzdolnienia (*Befähigungsnachweis*) w zawodzie handlowym.

Związek powyższy odniósł się także i do Kongregacyi kupieckiej, która oświadczyła się za tem słusznem żądaniem, fachowego uzdolnienia do prowadzenia handlu.

Na wiec kupców, zwołany przez Związek na dzień 26. i 27. marca do Wiednia wysłała Rada Kongregacyi kupieckiej dwóch delegatów, a mianowicie pp. Radców cesarskich: Augusta Porębskiego i Leona Schillera. Delegaci Kongregacyi zabierali głos na wiecu kilkakrotnie; powołani byli także do deputacyi, jaką wiec wysłał do ministerstwa oraz do członków Komisji przemysłowej Rady Państwa; wogóle na wiecu kupiectwo krakowskie wybitnie reprezentowali.

Celem skuteczniejszego poparcia akcyi kupców austriackich, zgromadzonych na wiecu wysłała Kongregacya kupiecka w czasie obrad nad tą sprawą Komisji przemysłowej Rady Państwa, do polskich członków tejże komisji pp. Dra Adama Doboszyńskiego, G. Małachowskiego i Henryka Kolischera telegramy z prośbą o poparcie.

Sprawa dowodu uzdolnienia w zawodzie kupieckim jest na drodze do pomyślnego załatwienia.

Pan Leon Sykutowski delegat Kongregacyi kupieckiej do Wydziału „Towarzystwa mleczarskiego“ w Krakowie przedłożył Radzie obszernie sprawozdanie ze swej działalności. Sprawozdanie to, z wielką znajo-

mością przedmiotu opracowane, zajmuje się głównie kwestyą uporządkowania handlu masłem, wskazuje drogi i sposoby w dążeniach do wyrobienia temu ważnemu w naszym kraju artykułowi dobrej marki tak u nas, jako też i za granicami kraju.

Magistrat miasta Krakowa odezwał z dnia 3. października 1905 r. L. 92243/1905 zażądał od Kongregacyi kupieckiej w myśl reskryptu c. k. Namiestnictwa z dnia 23. września 1905 r. L. 5593/7 wydania opinii co do ustanowienia czasu pracy w przemyśle handlowym w niedzielę. Opinia ta, a raczej odpowiedzi na postawione przez Namiestnictwo pytania, miały posłużyć tejże władzy krajowej za wskazówkę przy wydaniu rozporządzenia, wprowadzającego w życie ustawę z dnia 18. lipca 1905 r. z dniem 1. listopada b. r.

Ponieważ sprawa spoczynku niedzielnego była przedmiotem uchwał Ogólnego Zgromadzenia kupców, w dniu 17. października zapadłych, a skrócenie godzin pracy obejmowało także regulację spoczynku niedzielnego, przeto opinia Kongregacyi kupieckiej w konsekwencji musiała wypaść zgodnie z co dopiero przytoczonymi uchwałami, a mianowicie oznaczała czas trwania pracy w niedzielę w handlach artykułami spożywczymi od godziny 7 do godziny 10 przedpołudniem, dla wszystkich innych handli od godziny 8 do godziny 10 przedpołudniem.

Taką samą opinię, zgodną z opinią Kongregacyi kupieckiej, w tej kwestyi, wydało c. k. Starostwo krakowskie, c. k. Starostwo podgórskie, c. k. Inspektorat przemysłowy, a nawet Magistrat krakowski; jedynie Izba handlowa i przemysłowa w Krakowie oświadczyła się za zamykaniem handli w niedzielę o godzinie 11 przedpołudniem.

Niestety c. k. Namiestnictwo przeszło do porządku dziennego nad opiniami, powyżej przytoczonymi i wydało rozporządzenie, od dnia 1 listopada b. r. obowiąz-

zujące, na mocy którego wszystkie bez różnicy handle mają być o godzinie 8 rano otwierane, zaś o godzinie 11 przedpołudniem zamykane. Niewiadomo, czem się tu kierowało c. k. Namiestnictwo, chyba nie wygodą mieszkańców, którzy w Krakowie od szeregu lat przywykli wcześniej w niedziele i święta czynić zakupy, aby mieć czas uczestniczyć w nabożeństwie niedzielnej; jeżeli zaś chodzi o skrócenie godzin pracy w niedziele, to faktycznie c. k. Namiestnictwo przedłużyło czas pracy w Krakowie o 1 godzinę więcej. Wogóle rozporządzenie c. k. Namiestnictwa zamiast uregulowania sprawy, spowodowało zamęt, a niewygodę zarówno dla publiczności, jak i dla kupców.

Do ogólnego zamętu przyczynił się jeszcze Magistrat krakowski, który wydał rozporządzenie, że sklepy kolonialno-śniadaniowe nie są obowiązane do zamykania frontowych lokali (sklepów), jeżeli ładę i towary kolonialne oddziela ścianką ruchomą, lub płótnem żaglowem, tak, jakby towaru sprzedać nie można było, podnosząc ową zasłonę. Jestto może unikatk, wskazywania przez same władze środków do obejścia ustawy, która wyraźnie powiada, „jeżeli w jednym i tym samym lokalu wykonywuje się kilka gałęzi przemysłu, co do których obowiązują inne przepisy o spoczynku niedzielnej, handel taki ma się stosować do przepisu najostrzejszego“, a więc sklep taki w godzinach przepisanych powinien być zupełnie zamknięty.

Kongregacya kupiecka poczyniła już stosowne kroki i starania, aby sprawę spoczynku niedzielnej na właściwe wprowadzić tory i aby ustawa ta z całą ścisłością była wykonana.

W dniu 29. marca 1905 r. odbył się we Lwowie „Wiec szynkarzy galicyjskich“, który obradował nad środkami usunięcia anormalnych stosunków w przemyśle szynkarskim, oraz nad zapobieżeniem przedłużenia prawa propinacyjnego po roku 1910.

W Radzie Kongregacyi kupieckiej były zdania podzielone, czy w obradach tego Wiecu Kongregacya ma wziąć udział i wysłać swoich delegatów, gdyż kupcy tutejsi, posiadający prawo wyszynku, bezpośrednio w sprawach na porządku dziennym Wiecu zamieszczonych, nie byli interesowani. Niewiadomą też było rzeczą, czy kupcy lwowscy i innych miast galicyjskich wezmą udział w owym wiecu. Ostatecznie na wniosek r. c. p. Leona Schillera wybrano dwóch delegatów, a mianowicie r. c. p. Wiktora Suskiego i p. Marcelego Dutkiewicza.

Delegaci Kongregacyi, przybywszy do Lwowa i zbadawszy sytuację, uznali za rzecz stosowną wziąć udział w Wiecu w charakterze gości, a nie uczestników. Postąpienie delegatów okazało się zgodnem z intencjami Kongregacyi kupieckiej.

Rada kongregacyi kupieckiej zastanawiała się kilkakrotnie w ciągu b. r. nad sprawą utworzenia Ogólnego Gremium kupieckiego w Krakowie. C. k. Namieśtnictwo we Lwowie zawezwało Magistrat krakowski, aby zajął się bezzwłocznie utworzeniem Ogólnego Gremium kupieckiego w Krakowie. Magistrat zwrócił się do tutej. Izby handlowej i przemysłowej o wypracowanie statutu dla takiego Gremium. Oczywiście ważną było rzeczą dla Kongregacyi poznać, w jakim stosunku ma ona na przyszłość pozostawać do Ogólnego Gremium, czy będzie mogła nadal wykonywać dotychczasowe swoje agendy: jak wpisy uczniów, wyzwoliny pomocników i t. d., które dotychczas — acz nieobowiązana — wykonywała po myśli ustawy przemysłowej. Jest uzasadniona nadzieja, że autonomia Kongregacyi kupieckiej w Ogólnem Gremium zachowaną będzie i zakres jej działania nie tylko uszczuplonym, ale nawet rozszerzonym zostanie.

Magistrat krakowski zażądał opinii w sprawie udzielenia zezwolenia na urządzenie wysprzedaży, a mia-

nowicie firmom: Wilhelm Fenz (handel galant.), Marya Janigowa (handel win) i Max Bernard Adler („Louvre A—B tow. galant.“). W dwóch wypadkach udzielono opinii przychylnej, w jednym odmownej.

Krajowy Związek przemysłowy we Lwowie zażądał od Kongregacyi kupieckiej opinii w sprawach kredytowych co do 6 firm krakowskich. Żądaniu temu poświęciłem zbadaniu sprawy uczyniono zadość.

Wskutek uchwały Ogólnego Zgromadzenia, na wniosek r. c. pan Leona Schillera, poczyniono pewne zmiany statutu Kongregacyi kupieckiej, które c. k. Namiestnictwo reskryptem z dnia 3 sierpnia 1905 L. 103424 zatwierdziło, o czem c. k. Dyrekcya Policyi w Krakowie pismem z dnia 18. sierpnia 1905 L. 39315 Pana Starszego zawiadomiła.

Stowarzyszenie kupców i młodzieży handlowej otwarło z początkiem roku tak zw. kasę zapomogową, czyli Kasę chorych dla pomocników i uczniów handlowych. Ta bardzo pożyteczna instytucya rozwija się nader pomyślnie i zastępuje kupiectwu miejską Kasę chorych.

Kongregacya kupiecka przypisując wielkie znaczenie, jakie ma tak dla pracowników, jakoteż i dla kupców, własna instytucya Kasy chorych, uchwaliła na pierwsze potrzeby przy założeniu kasy zapomogowej kwotę 300 koron.

Stowarzyszenie kupców i młodzieży handlowej czyni również starania o założenie kupieckiej kasy emerytalnej. W tym celu wystosowało pod d. 3 czerwca 1905 pismo do Rady z zaproszeniem do współdziału w staraniach, aby tę instytucję powołać do życia. Rada Kongregacyi oświadczyła, że w zasadzie zgadza się na założenie kasy emerytalnej wspólnie ze Stowarzyszeniem i żąda przedłożenia substratu do obrad w postaci projektu statutu takiej instytucyi. Do końca roku atoli, projektu nie otrzymaliśmy.

Uchwały Ogólnego Zgromadzenia kupców z 17 września, tudzież rozporządzenie c. k. Namietnictwa, wprowadzające z d. 1 listopada w życie nową ustawę o spoczynku niedzielnym, spowodowały, że uczniowie handlowi w dni niedzielne i świąteczne od godziny 11 przedpołudniem są wolni zupełnie od pracy zawodowej. Ażeby ich przez ten czas wolny czemś pożytecznem zatrudnić, dać im możność rozszerzenia wiadomości, potrzebnych nietylko do ich zawodu, ale i ogólnych, wreszcie umożliwić im godziwą, odpowiednią dla ich wieku młodocianego rozrywkę po całotygodniowej pracy, postanowiła Kongregacya na wniosek W. Pana radcy Jawornickiego, założyć t. zw. „Kursa niedzielne dla uczniów handlowych“. Pod tą nazwą rozumiała Kongregacya roztoczenie stałej, ścisłej opieki nad uczniami, którzy, mając wiele czasu wolnego, narażeni często być mogli na złe towarzystwo, zgubne wpływy, przed czem chronić młodzież uważała Kongregacya za obowiązek naturalny. Wnioskodawca p. radca Jawornicki, jako Przewodniczący komisji kursów niedzielnych, zajął się tą sprawą gorliwie tak, że z początkiem stycznia 1906 r. kursa niedzielne zostaną otwarte. W program nauk wchodzi: religia, język polski, rachunki, historia polska, kaligrafia i t. d., oprócz tego gimnastyka, śpiew; na wiosnę i w lecie urządzane będą wycieczki, w czasie których zapoznają się uczniowie z pamiątkami miasta oraz okolicami Krakowa. Przedmiotów powyżej wymienionych udzielać będą osobni nauczyciele, oraz ksiądz katecheta. Myśl kursów niedzielnych spotkała się z ogólnem uznaniem, jest więc nadzieja, że ta instytucya, przez Kongregacyę do życia powołana, rozwijać się będzie należycie i podniesie znacznie moralny i umysłowy poziom uczniów handlowych, a także przyczyni się i do fizycznego ich rozwoju.

Nadsyłają nam publikacye: Izba handlowa i przemysłowa w Krakowie, Wyższa Szkoła handlowa w Kra-

kowie, k. k. Arbeitsstatistischer Amt im k. k. Handelsministerium i c. k. Ministerstwo handlu.

Kongregacya utrzymuje stosunki ze Stowarzyszeniem Kupców i młodzieży handlowej w Krakowie, z takimże Stowarzyszeniem we Lwowie, z Korporacyą chrześcijańskich Kupców (polskich) w Poznaniu, która w ostatnich czasach nadesłała sprawozdanie za rok 1904/5 i nowy statut. Wreszcie w ostatnich czasach Kongregacya kupiecka zwróciła uwagę warszawskiemu Kołu kupców kolonialnych z powodu konkursu, ogłoszonego na godło tegoż Koła, że w pomysle takiego godła winni się kierować projektujący tradycyjnymi i historycznymi motywami godeł, używanych przez różne Gremia kupieckie w Polsce.

Oдноśne rysunki dawnych godeł i odciski dawnych pieczęci przesłaliśmy Kołu do użytku. Uczyniliśmy to *motu proprio*, spełniając tym sposobem obowiązek, jaki ciąży na Kongregacyi kupieckiej, najstarszej korporacyi handlowej w Polsce, która czuwać powinna nad zachowaniem wszystkiego, co nam przeszłość w spuściznie pozostawiła. Wskazówki i uwagi nasze zostały bardzo życzliwie przyjęte.

Wskutek zaproszenia Towarzystwa bratniej pomocy kelnerów w Krakowie, do wzięcia udziału w Uroczystości Jubileuszu 25-letniego istnienia w dniu 6 i 7 listopada b. r., przesłała Kongregacya kupiecka stosowne pismo gratulacyjne i datek na cele Towarzystwa.

Również na zaproszenie Stowarzyszenia: „Verein Mercur“ w Grazu, z powodu jubileuszu 40-letniego istnienia, wysłano w dniu 12 listopada odpowiedni telegram z życzeniami.

Archikonfraternia kupiecka posiadała sumę hipoteczną 2650 złp., umieszczoną na realności lwk. 309, l. konskryp. 323 Dz. I. przy ulicy Floryańskiej l. or. 6. stanowiącej własność p. Mojżesza Kornbluma. Sumę tę extabulowano, a kwotę 1370 koron 09 hal. złożoną na

książeczkę Kasy Oszczędności m. Krakowa L. 236·834 odebrała w r. b. Kongregacya kupiecka, jako zarządzająca majątkiem Archikonfraterni.

P. r. c. Herman Fritsch złożył na rzecz wdów i kupców podupadłych w maju b. r. kwotę 20 koron, a w grudniu b. r. 30 koron. Są to honorarya, rzeczoznawcy sądowego, których raz na zawsze deklaracya złożoną w Sądzie podgórskim zrzekł się p. Fritsch na cel powyższy, pozostawiając Kongregacyi rozporządzanie kwotą przez niego złożoną, za co Mu składamy podziękowanie.

Przedstawiliśmy w ogólnych zarysach działalność Kongregacyi kupieckiej w roku ubiegłym, pomijając cały szereg spraw drobniejszych, bądź w interesie pojedynczych członków podejmowanych, bądź też w obrobie interesów naszego stanu w krótkiej drodze przez Radę Kongregacyi załatwianych.

W Izbie kupieckiej na Ratuszu krakowskim
dnia 31. grudnia 1904 r.

Adam Kajzy,
sekretarz.

Radca cesarski
Henryk Schwarz,
starszy Kongregacyi kupieckiej

Stan funduszu żelaznego

Kongregacyi kupieckiej z dniem 31. grudnia 1905 roku.

Wyszczególnienie	Wartość nominalna	
	Koron	h.
2 sztuki losów krakowskich	80	—
4% listy Towarzystwa kredytowego ziemskiego	11000	—
4% listy Banku krajowego	1700	—
4% Pożyczka krajowa	8500	—
4% Obligacye propinacyjne	16000	—
Lokacya hipoteczna na realności l. 634 Dz. III	10000	—
Książeczka Kasy Oszczędności m. Krakowa		
L. 66669 Kor. 2357·34		
Procent za rok 1905 „ 92·21	2449	55
Książeczka Kasy Oszczędności m. Krakowa		
L. 9765 Kor. 781·80		
Wylosowany i zrealizow. los krakowski „ 55·86		
Procent za rok 1905 „ 31·41	869	07
Ogółem	50598	62

Stan funduszu żelaznego Archikonfraterni kupieckiej z dnia 31. grudnia 1905 r.

Książeczka Kasy O. m. Krakowa L. 112.131 kor. 4151·30	
Narosły procent za rok 1905 „ 162 40	kor. 4313·70
Książeczka Kasy O. m. Krakowa L. 236.834 kor. 1370 09	
Narosły procent w roku 1905 „ 19 25	„ 1389 34
Ogółem	kor. 5703·04

Stan funduszu rezerwowego Kongregacyi kupieckiej z dnia 31. grudnia 1905 r.

Książeczka wkład. Banku krajowego L. 2648 kor. 768·05	
Narosły procent za rok 1905 „ 27 34	kor. 795·39

Stan funduszu jubileuszowego Kongregacyi kupieckiej z dnia 31. grudnia 1905 r.

Książeczka wkł. Banku krajowego L. 2649 kor. 1050·96	
Narosły procent za rok 1905 „ 36 68	kor. 1087·64

Stan funduszu na cele wyborcze Kongregacyi kupieckiej z dnia 31. grudnia 1905 r.

Książeczka Kasy Oszcz. m. Krakowa L. 20289 kor. 248·85	
Narosły procent za rok 1905 „ 9 70	kor. 258·55

Kraków. dnia 31. grudnia 1905 r.

Wiktor Suski,

podskarbi Kongregacyi kupieckiej.

Zamknięcie funduszu obrotowego za rok 1905.

L. porz.	P r z y c h ó d	Kor.	h.	L. porz.	R o z c h ó d	Kor.	h.
1	Pozostałość z roku 1904	1937	66	1	Zapomogi	350	—
2	Kupony od papierów wartościowych .	1485	80	2	Pensye i remuneracye	1990	—
3	Procent od sumy hipotecznej	450	—	3	Subwencye (Akademia handl; Stowa- rzenie Młodzieży handlowej) .	1300	—
4	Wpisowe członków	70	—	4	Fundusz jubileuszowy Kongr. kupiec. .	400	—
5	Wpisowe niezuiów i pomoc. handlow.	199	—	5	Fundusz rezerwowy Kongr. kupiec. .	200	—
6	Wkładki członków	1179	—	6	Reprezentacya	273	—
7	Ofiarowane przez WP. H. Fritsch .	50	—	7	Podatek ekwiwalentowy Kongr. kup.	89	76
8	Czysty zysk osiągnięty z prowadze- nia biura pośrednictwa pracy . .	117	82	8	Podatek ekwiwalent. Archikonfraterni	8	56
9	Procent od bieżącego kapitału . . .	50	85	9	Wydatki kancelaryjne	495	26
				10	Pozostałość na rok następny . . .	1303	55
	Razem .	5540	13		Razem .	5540	13

Kraków, dnia 31. grudnia 1905 r.

Komisya kontroljaca:

August Porębski, radca ces.

Henryk Schwarz,

Adolf Rydicki.

Starszy Kongregacyi kupieckiej.

Wiktor Suski,

radca cesarski

Podskarbi Kongregacyi kupieckiej.

SPRAWOZDANIE

BIURA POŚREDNICTWA PRACY PRZY KONGREGACYI KUPIECKIEJ

za czas od 1. stycznia do 31. grudnia 1905.

Drugi rok istnienia Biura pracy przy Kongregacyi kupieckiej nie zaznaczył się w stosunku do roku poprzedniego wzrostem klienteli ze strony firm miejscowych i prowincjonalnych. Wszelkie zabiegi, aby instytucję tę utrzymać i prawidłowo rozwijać chybiają celu, a spotykają się już z obojętnością panów Kupców, już z nieuzasadnioną niczem niechęcią dysponentów niektórych firm, wreszcie, o czem już wspomniano w sprawozdaniu z roku poprzedniego, z pokątnem pośrednictwem agentów podróżyjących, oraz pomocników zatrudnionych w agencjach, lub składach handlowych.

Do szeregu tych czynników, których znaczna liczba znana jest z nazwiska Radzie Kongregacyi kupieckiej, przybyło w roku bieżącym jeszcze dwóch, a mianowicie podróżyjący „fabryki kawy Francka“, oraz starszy pomocnik jednego z bardzo wybitnych domów handlowych krakowskich, od czasu do czasu pełniący obowiązki podróżyjącego z herbatą. Podnosiliśmy w zeszłym roku, że pp. Kupecy potrzebujący pomocników lub uczniów, w rzadkich wypadkach osobiście przybywają do Biura, aby przeglądać złożone tamże zgłoszenia wraz ze świadectwami, pomocników i uczniów i uczynić wybór między kandydatami, lecz załatwienie takiej sprawy powierzają w najlepszym razie pomocnikom, którzy nie zawsze trafiają do Biura, ale najczęściej korzystają w koleżeńskich stosunków i znajomości, przedstawiając swemu szefowi jako najodpowiedniejszych kandydatów osobistości, których przeszłość nie znana i nie badana, była niejednokrotnie powodem rozczarowania szefa po przyjęciu takiego pomocnika.

Ogłoszenia w dziennikach, któremi firmy poszukują pomocników, wobec istnienia Biura możnaby usprawiedliwić tylko wtedy, gdyby firma tą drogą poszukująca pracowników do swego handlu, zgłosiła się wprawdzie do Biura naszego i tu nie znalazła dla siebie sił odpowiednich.

Niestety dzieje się wręcz przeciwnie, gdyż prawie w żadnym wypadku firmy inserujące nie zgłaszały się do Biura z zapytaniem, czy ma do umieszczenia odpowiedniego pomocnika, lub też ucznia.

Wyczytawszy taki anons w dziennikach wysyłamy natychmiast odnośny formularz zgłoszenia, a nawet wysyłamy wprost do tej firmy

kandydatów, odpowiedź jednak firmy należy do rzadkości. W bardzo częstych wypadkach referencye firm co do pomocników przez nas przedstawionych, na które powołują się ci pomocnicy, bywają przez firmy poszukujące uważane za przedstawienie i polecenie zarazem i według mniemania owych firm uwalniają je od taksy 4 względnie 8 koron, mimo, że dotycząca firma dowiedziała się o istnieniu tego pomocnika jedynie przez Biuro.

Śmiało powiedzieć możemy, że prawie $\frac{1}{3}$ opłat za dostarczenie pomocników i uczniów przepada nam jedynie z tego powodu, że ani firma, o przyjęciu, ani pomocnik, lub uczeń o swem umieszczeniu za naszą interwencją, nie zawiadomi Biura wcale. Wszelkie urgensa są bezowocne. U firm chodzi zapewne o owe 4 lub 8 koron, koron, od których zapłacenia uchylić się można milczeniem, ale co za interes mają w przemilczaniu o pozyskaniu pracy, pomocnik lub rodzice ucznia, jeżeli dla nich pośrednictwo jest bezpłatne a jedynym obowiązkiem, jaki Biuro na tych ostatnich wkłada, jest doniesienie o wyniku naszych zabiegów i starań.

Co do postępowania firm pozostawałby jedynie apel do honoru i poczucia godności stanu kupieckiego. Doświadczyliśmy jednak, że użycie takiego środka nie osiągnęło pożądanego celu. Zdarzało się także, iż pomocnik, pisząc ofertę na nasze zlecenie do danej firmy, zapomniał dodać, że czyni to z polecenia naszego Biura. To wystarczało, aby firma remonstrowała przeciw zapłaceniu taksy, mimo, żeśmy nadejście oferty od tego pomocnika listownie zapowiedzieli.

Powaga Kongregacyi kupieckiej nie pozwala na to, aby Biuro pracy pod jej zarządem zostające, celem pozyskania klienteli posługiwało się środkami i sposobami, jakich używać zwykły czysto prywatne Biura pośrednictwa w rodzaju „Informatora“, lub pokątni pośrednicy, o jakich wspominamy wyżej. Środki bowiem i sposoby pośrednictwa tego rodzaju — jak doświadczenie uczy — stoją w sprzeczności z tem, co nazywamy prostą uczciwością.

Działalność Biura pracy w roku 1905, przedstawia się jak następuje:

A. 1.

Firmy poszukujące pomocników:

	firm kolon.	różnych	kantor.	
1. Zgłoszonych	60	12	8	= 80
2. Wycofano	13	1	4	= 18
3. Pozostało firm	47	11	4	= 62
Dostarczono pomocników	44	8	1	= 53
Pozostało w ewidencji	3	3	3	= 9

A. 2.

Firmy poszukujące uczniów :

Zgłoszonych różnej kategorii	58
Wycofano	15
Pozostało	43
Dostarczono	28
Pozostało w ewidencji	15

B.

Pomocnicy poszukujący posady :

	firm kolon.	różnych	kantor.		
1. Zgłoszonych	113	29	9	=	151
2. Wycofano	40	3	3	=	46
3. Pozostało	83	26	6	=	105
Umieszczono	44	8	1	=	53
Pozostało w ewidencji	29	18	5	=	52

C.

Uczniowie poszukujący umieszczenia w praktyce :

1. Zgłoszonych	79
2. Wycofano	35
3. Pozostało	44
4. Umieszczono	28
5. Pozostało w ewidencji	16

Z zestawienia wynika, że na 118 firm zgłoszonych, wycofało zgłoszenia firm 28, pozostało więc 90 zgłoszeń pracodawców, z której to cyfry załatwiono 81, dostarczając 53 pomocników różnej kategorii, oraz 28 praktykantów, czyli załatwiono pomyślnie 90% firm zgłoszonych.

Na 105 pomocników pozostałych po wycofaniu w liczbie 40, umieszczono 53 co stanowi mniej więcej 50%.

Praktykantów było ogółem zgłoszonych 79; po wycofaniu 35 na 44 pozostałych, umieszczono 28, czyli 66%.

Z porównania z rokiem zeszłym wynika, że Biuro załatwiło w r. 1905 o 8 firm więcej, umieściło pomocników 11 więcej a uczniów o 3 mniej.

Ogółem załatwiło Biuro w roku 1905 na 239 zgłoszeń wszelkiej kategorii 162, czyli o 16 więcej niż w r. 1904; stanowi to 67.9% załatwionych pomyślnie z ogólnej cyfry zgłoszeń.

Miedzy zgłoszeniami tak pracodawców jak i pomocników przeważa dział kolonialny; w dziale tym stosunkowo mało rutynowanych pomocników starszych, o których zwiększa się popyt. Firmy papierowe z trudnością odnajdują pomocników, w tej gałęzi uzdolnionych. Dział drobiazgowy galanteryjny z wielkim trudem tylko odnajduje potrzebny dla siebie personal; w dziale blawatnym zaś pomocników zupełny brak.

Kantory prawie że nie poszukiwały przez Biuro pracowników. Pracownicy w tym dziale, zgłaszający się do Biura, posiadali wprawdzie egzamina z rachunkowości, ale nie mieli żadnej praktyki, lub też, jeżeli znaleźli się między nimi rutynowani, stawiali wymogi w naszych warunkach niemożliwe.

Kwestya uczniów przedstawia się arcysmutno. Kongregacya uchwaliła w swoim czasie jako minimum wykształcenia dla praktykantów ukończone 2 klasy gimnazjalne, realne lub też 3 klasy wydziałowe. Na 77 w roku bieżącym zgłoszonych uczniów, zaledwie 23 miało 2 klasy, lub więcej szkół średnich, 21: 3 klasy wydziałowe, 15-tu 2 lub 1 klasę wydziałową, 18-tu zaledwie szkołę ludową. Sprawa ta zmniejszającego się kontyngentu uczniów do praktyki handlowej jest zastraszającym objawem, nad którym zastanawiać się będzie Kongregacya kupiecka i obmyśleć musi środki zaradzenia złemu.

Z opłat nader niskich pokryliśmy koszta bieżące w zupełności, jak to wskazuje zamknięcie kasowe za rok 1905, które poniżej podajemy.

Nadwyżkę, jak to wykazano w zamknięciu, oddaliśmy do kasy Kongregacyi jako czysty zysk Biura.

Korespondencyi w sprawach pośrednictwa pracy odebrano i wysłano razem 842.

Przekonani o doniosłości i pożytku Biura pracy, będziemy i nadal zwalczać wszelkie trudności i wszystkimi siłami starać się o rozwój instytucyi, którą dla ogólnego dobra założyła Kongregacya kupiecka.

Kraków. dnia 31 grudnia 1905.

Adam Kajzy,
sekr. Kongr.
prowadzący Biuro pracy.

Radca cesarski:
Jan Kwiatkowski,
radca Kongr. kup.
Przewodniczący komisyi.

BIURO POŚREDNICTWA PRACY

ulica Kopernika l. 20

otwarte codziennie od 3. do 5. popoł. z wyjątkiem niedziel i świąt.

Zamknięcie kasowe „Biura pracy” za rok 1905.

L. bież.	P r z y c h ó d		R a z e m		R o z c h ó d		Sze- gólowo		Ogółem	
	kor.	h.	kor.	h.			kor.	h.	kor.	h.
1	Pozostałość z roku 1904 wskutek uchwał Ogólnego Zgromadzenia z dnia 29. stycznia 1905				1	W myśl uchwał Ogólnego Zgromadzenia z dnia 29. stycznia 1905				
2	Z opłat firm za umieszczenie względnie dostarczenie uczniów i pomocników za czas od 1. stycznia do 31. grudnia 1905 roku, jak kwitaryusz		—		2	Portorywa	—		100	
			—		3	Druk formularzy	41		63	
			386		4	Inserty w dziennikach	5		40	
					5	Wynagrodzenie sekretarza za prowadzenie „Biura pracy” miesiecznie po 20 koron, w myśl uchwały Ogólnego Zgromadzenia z dnia 20. stycznia 1905 r. za rok 1905	20		—	
						Saldo za rok 1905 i ogólne wniesione jako zysk do kasy Kongregacyi kupieckiej	240		—	
						Ogółem	386		78	
						Ogółem	524		117	
						Ogółem	524		85	

Kraków, dnia 31. grudnia 1905.

Sprawdzono :

R. c. *Wiktor Suski*, podskarbi Kongr.

R. c. *Jan Kwiatkowski*, przewodn. Komisy Biura.

Członkowie Kongregacyi kupieckiej

piastujący godności i urzędy obywatelskie, tudzież reprezentujący stan
kupiecki miasta Krakowa w różnych instytucjach.

W Sejmie krajowym:

JWP. Jan Kanty Federowicz, poseł m. Krakowa
na Sejm krajowy.

W Radzie miasta Krakowa:

WWP. Jan Godzicki, Jan Kanty Federowicz, Józef
Jawornicki, radca ces., Jan Kwiatkowski, radca ces.,
Henryk Schwarz, radca ces., Wiktor Suski i Dr Henryk
Szarski.

W Izbie handlowej i przemysłowej:

Jako członkowie stanu handlowego: WPP. Henryk
Schwarz, radca ces., Jan Kanty Federowicz, Józef Ja-
wornicki, radca ces., Jan Kwiatkowski i Dr Henryk
Szarski.

W Trybunale handlowym:

*Jako fachowi sędziowie obywatelscy, (asesorzy) radcy
cesarscy:* WPP. Herman Fritsch, Jakubowski Marce-
li, Jan Kwiatkowski, Karol Krupiński, August Porębski,
Ignacy Sobolewski, Wiktor Suski oraz Leon Schiller.

W Kasie Oszczędności miasta Krakowa:

Jako członkowie Wydziału Wielkiego: WPP. Jan
Kanty Federowicz, radca ces., Herman Fritsch, radca
ces., Jan Kwiatkowski i radca ces., Henryk Schwarz.

W Powiatowej Kasie Oszczędności:

Jako członkowie Wydziału: WPP. Władysław Fischer, Józef Jawornicki, Dr Henryk Szarski.

Tamże jako cenzorowie:

WPP. Józef Jawornicki, radcy cesarscy: August Porębski, Henryk Schwarz, Leon Schiller, Ignacy Sobolewski.

W Filii Banku krajowego:

Członek Komitetu nadzorczego: WP. Dr Henryk Szarski.

W Komitecie cenzorów działu wekslowego:

WPP. Jan Kanty Federowicz, radca ces., Herman Fritsch, Józef Jawornicki, radca ces., Jan Kwiatkowski, radca ces., Henryk Schwarz, radca ces., Ignacy Sobolewski, radca ces., Wiktor Suski.

W Filii Banku austro-węgierskiego:

Jako cenzorowie: WPP. Jan Władysław Fischer, radca ces., Herman Fritsch, Józef Jawornicki, radca ces., August Porębski, radca ces., Henryk Schwarz, Dr Henryk Szarski.

W Towarzystwie wzaj. ubezpiecz. i wzaj. kredytu:

Jako zastępca dyrektora: WP. Dr Henryk Szarski.
Członek komisji rewizyjnej: WP. Józef Jawornicki.

W Związku handlowym dla Kółek rolniczych.

Członek Rady nadzorczej: WP. Jan Kanty Federowicz.

NEKROLOGIA.

W dniu 8. stycznia 1905 roku zakończył życie po długich cierpieniach ś. p. **Ignacy Rajal**, właściciel składu dywanów, artykułów dekoracyjnych i umeblowań, od roku 1894 członek Kongregacyi kupieckiej.

Zmarły urodził się w roku 1847 w Klatowie (Klat-tau) w Królestwie czeskim, do Krakowa przybył przed laty przeszło dwudziestu i otworzył w Rynku skład dywanów i pościeli, który cieszył się powodzeniem znacznem, a zapobiegliwością i pracą właściciela wzrastał i rozszerzał się stale.

Po kilku latach przeniósł ś. p. Rajal magazyn swój do przeistoczonego prawie wyłącznie na cele handlowe domu na rogu ulicy św. Anny i Wiślniej, który umyślnie nabył na własność.

Aczkolwiek nie był synem tej ziemi, na której dłużej przebywać i zakończyć życie było mu przeznaczone, szczerze się jednak do naszego miasta i społeczeństwa przywiązał. Oddany swemu zawodowi zupełnie, nie brał udziału na szerszej arenie życia obywatelskiego, pozostawił jednak po sobie pamięć rzetelnego kupca i prawego obywatela.

SPIS CZŁONKÓW

KRAKOWSKIEJ KONGREGACYI KUPIECKIEJ

w roku 1905.

1. Aksman Leopold.
2. Angrabajtis Józef.
3. Barberowski Jakób.
4. Biasion Alfred.
5. Bilewski Władysław.
6. Birtus Stanisław.
7. Bochnak Władysław.
8. Bujański Wawrzyniec.
9. Chronowski Jaksa Eustachy.
10. Ciechanowski Wacław.
11. Czarnek Władysław.
12. Dekorde Gabryel.
13. Dutkiewicz Marcei, radca kongregacyi kupieckiej.
14. Ekier Jan.
15. Erker Jan.
16. Federowicz Jan Kanty, radca miejski, radca Kongregacyi kupieckiej, poseł na Sejm kraj., asesor Trybunału handl., członek Izby handlowo-przemysłowej.
17. Fenz Wilhelm.
18. Fischer Władysław, podstarszy Kongregacyi kup., prefekt Archikonfraterni kupieckiej przy kościele św. Barbary.
19. Fischer Jan Józef, radca Kongregacyi kupieckiej
20. Fischer Jan.
21. Frass Antoni.
22. Froncz Anastazy.
23. Fritsch Herman, radca cesarski, asesor Trybunału handlowego, członek Rady cłowej.
24. Gawlas Wincenty.
25. Godzicki Jan, radca miejski.
26. Gralewski Antoni.
27. Grigar Ferdynand.
28. Grosse Juliusz, radca cesarski.

29. Gurgul Stanisław, c. k. dostawca nadworny.
30. Hanke Józef.
31. Jachimski Jan.
32. Jadowski Piotr.
33. Jakubowski Marcei, radca ces., asesor Trybunału handl.
34. Jawornicki Józef, radca miejski, członek Rady nadzorczej Towarzystwa ubezpieczeń, członek Izby handlowej.
35. Karliński Stanisław.
36. Krupiński Karol, radca cesarski, radca Kongregacyi kupieckiej, asesor Trybunału handlowego.
37. Kućmierczyk Józef.
38. Kurkiewicz Julian.
39. Kusz Ferdynand.
40. Kwiatkowski Jan, radca cesarski, członek Izby handlowo-przemysłowej, radca Kongregacyi kupieckiej.
41. Kwiatkowski Jan (syn).
42. Launer Władysław Edward.
43. Lazar Ludwik.
44. Lenert Franciszek.
45. Leśniowski Waleryan.
46. Łysakowski Stanisław, dyrektor Bazaru krajowego.
47. Macharski Franciszek, c. k. dostawca nadworny.
48. Mackiewicz Lukasz.
49. Mildner Konstanty.
50. Nagel Jan (syn).
51. Neuwert Stanisław.
52. Niesiołowski Kazimierz.
53. Orzechowski Kazimierz.
54. Porebski August, radca cesarski, asesor Trybunału handl., prezes Stowarzyszenia kupców i młodzieży handlowej.
55. Dr Prażmowski Adam, dyrektor Związku handlowego.
56. Przybylski Stanisław.
57. Pułczyński Józef.
58. Raczyński August.
59. Rajal Franciszek.
60. Reim Gustaw.
61. Ripper Hugo
62. Rohseck Józef.
63. Rudnicki Józef.
64. Ryglicki Adolf.
65. Skalski Zenon.
66. Skórczewski Adolf.
67. Skórczewski Władysław.

68. Smidowicz Eugeniusz.
69. Sobolewski Ignacy, radca cesarski, członek Komisji wymiaru podatkowego.
70. Siekacz Antoni.
71. Suski Wiktor, radca cesarski, radca miejski, asesor Trybunału handlowego, podskarbi Kongregacji kupieckiej.
72. Sykutowski Leon.
73. Schiller de Schildenfeld Leon, radca cesarski, radca Kongregacji kupieckiej, asesor Trybunału handlowego, wiceprezes Stowarzyszenia kupców i młodzieży handlowej.
74. Schwarz Henryk, radca ces., starszy Kongregacji kup., radca miejski, członek Izby handlowo-przemysłowej.
75. Dr Szarski Henryk, zast. dyrektora Tow. ubezpieczeń, asesor Trybunału handlowego, członek Izby handlowo-przemysłowej, radca miejski, radca Kongregacji kupieckiej, członek Komisji nadzorczej Banku krajowego.
76. Tomaszewski Kamil.
77. Weber Ludwik.
78. Wentzl Jan Kanty.
79. Wieczorek Zygmunt.
80. Wojciechowski Ignacy.
81. Zajączkowski Kazimierz.
82. Zajączkowski Władysław.
83. Zajączek Franciszek.
84. Zegadłowicz Antoni.
85. Zelt Antoni.
86. Zdanowicz Zdzisław.
87. Ziembicki Zygmunt.
88. Zimler Jan.

Członkowie uczestnicy:

89. Barberowska Karolina.
90. Hildowa Amalia.
91. Kretschmerowa Adela.
92. Madejska Marya.
93. Reinerowa Marya.

Członkowie nieczynni:

94. Goebel Stanisław.

STARSZY
KONGREGACYI KUPIECKIEJ
STOŁ. KRÓL. MIASTA KRAKOWA

zawiadamia Szanownych Członków, że w myśl postanowienia
§. 22 statutu odbędzie się w Niedzielę dnia 11 Lutego
1906 r. o godzinie 3 po południu

OGÓLNE ZGROMADZENIE
KONGREGACYI KUPIECKIEJ

w sali posiedzeń Rady miejskiej na ratuszu krakowskim.

W razie niezebrania się wymaganego statutem kompletu,
odbędzie się zgodnie z §. 23 ust. 2, tego samego dnia
w godzinę później t. j. o godz. 4 po południu

POWTÓRNE OGÓLNE ZGROMADZENIE

bez względu na ilość obecnych członków.

Na porządku dziennym:

1. Odczytanie protokołu z Ogólnych Zgromadzeń z dnia 29 Stycznia 1905 r.
2. Odczytanie nadeszłych pism.
3. Sprawozdanie Rady Kongregacyi za rok 1905*).
4. Sprawozdanie komisji kontrolującej z wnioskiem o udzielenie absolutorium Podskarbiemu.
5. Sprawozdanie Komisji Biura pracy.
6. Budżet na rok 1906.
7. Wybory Starszego i Rady,
8. Przyjęcie nowych członków.
9. Wnioski.

W izbie kupieckiej na ratuszu krakowskim dnia 6 Lutego 1906 r.

Radca cesarski:

Henryk Schwars.

*) Sprawozdanie za rok 1905 dołącza się.

